

УСЛУБИЙ ИЖРОЧИЛИК МАКТАБИНИ ЯРАТГАН СОЗАНДА-ИЖРОЧИЛАР, ЗАМОНАВИЙ ИЖОДКОРЛИК НАМУНАЛАРИНИ АМАЛИЙ ИЖРОЧИЛИКДА ҚЎЛАШ ТАЖРИБАСИ

Абдуллаев Шоҳруҳ Бердимуродович

Ўзбекистон давлат санъат ва маданият институти

“Чолғу ижрочилиги” кафедраси уқитувчиси

<https://doi.org/10.5281/zenodo.7519986>

ARTICLE INFO

Received: 28th December 2022

Accepted: 09th January 2023

Online: 10th January 2023

KEY WORDS

Қашқар рубоб, мусиқа
мероси, санъаткор-устоз.

ABSTRACT

Мазкур мақолада рубоб ижрочилиги, шу билан бирга Муҳаммаджон Мирзаев ва Тоҳир Ражабийларнинг ижодий фаолияти, маҳорат қирралари, созандалик тамоийлари хақида сўз боради.

Марқазий Осиё қадим-қадимлардан юксак маданияг ўчоги, илм-фан ривож топган замин сифатида маълум ва машҳур бўлиб келган. Бу заминдан етишиб чиккан буюк олимлар меморшунослик, ва барча санъат турлари билан баглик санъатшунослик илмларига улкан ҳисса қўшиб қелишган.

Ўлмас мумтоз мусиқий хазинамиз, ҳалқимиз орасида профессионал ва ҳаваскор созандалар томонидан доимо ижро этишиб келинмоқда. Асрлар оша устозлардан - шогирдларга, авлодлардан - авлодларга ўтиб, мукаммаллашиб, бойитилиб, бизнинг давримизгача яшаб қелди ва ҳалқимизнинг бебаҳо мўлқига айланди.

Оҳангдор куйларимиз кишига қувонч, баҳш этади. У инсоннинг ҳис -туйғуларини ифодалаб берувчи кучга эгадир. Куйларимизни талқин этишда Ўзбек ҳалқининг маънавий ва миллий бойлиги хисобланган тамбур, дутор, най, чанг, ғижжак, қонун, уд, рубоб каби миллий чолғулари мавжуд. Бу чолғулар ҳар қандай қалбларни ўзига ром эта олади.

Хусусан, ўзбек созандачилик санъатида кўп чолғулар қатори қашқар рубоби алоҳида ўрин тутади. Бу чолғу ўзининг жарангдорлиги ва инсон қалбига яқинлиги, ўрганиш ҳамда ижро этиш жиҳатидан ижро амалиётида синалган ва бир мунча қўлайлиги билан ҳалқимизнинг севимли чолғуларидан бирига айланган.

Қашқар рубобининг шу холатга келишида ва кенг оммалашида беқиёс ҳисса қўшган санъаткор-устоз Муҳаммаджон Мирзаевдир. Дастрлаб, чолғу танбурга ўҳшаган бойлам пардалардан иборат бўлиб етти товуш қаторга эга бўлган. М. Мирзаев Уста Усмон Зуфаров билан биргалиқда чолғуни такомиллаштириш устида иш олиб боришади ва чолғу дастасидаги бойлам пардалар мис пардаларга, етти товушқаторга эга пардалар эса ўн икки пардали товушқаторга ўзгартирилади. Натижада чолғунинг ижро имкониятлари кенгайди, овози жарангдор ва ёқимли, техник ҳамда ижро жиҳатидан қулай чолғу сифатида амалиётга кириб келади. Қашқар рубобининг ҳалқ чолғусига айланишида устоз Муҳаммаджон Мирзаевнинг хизматлари беқиёсdir. У қашқар рубоби ижрочилигига узига хос ижро услубини яратди ва ижрочилик

амалиётини халққа намойиш этишга эришди. М. Мирзаев аввалига якканавозлиқда, кейинчалик ўғли Шавкат Мирзаев билан биргалиқда ижро этиб, мусиқа шинавандаларини узига ром этади. Қашқар рубоби айнан М. Мирзаев ижролари орқали ўзбек халқининг ҳар бир хонадонига кириб келди ва ўзбек халқ чолғусига айланди.

Рубоб чолғусининг оммалашишида ва халқнинг севимли чолғулари қаторига кириб келишида М. Мирзаевнинг бастакорлик фаолияти ҳам тахсинга сазовордир. Унинг “Гулноз”, “Интизор этма”, “Дилдор”, “Роҳат”, “Жонон”, “Завқим келур”, “Дилбар”, “Гулбаҳор ва Тановор”, “Орзу дил”, “Дилрабо”, “Гилос”, “Тонг” каби асарлари қашқар рубоби репертуарини бойитибгина қолмай чолғу ижроилигининг ривожланишига, ижро имкониятларининг кенгайишига, ижроилик маданиятининг шаклланишига ва юксалишига, қашқар рубоби ижроилигига янги ижро имкониятлари очилишига сабаб бўлди. Унинг яратган асарлари чолғу ижроилигига мослиги билан ажралиб туради. Масалан “Роҳат” куйини оладиган бўлсак бу асар қашқар рубоб, дутор, чанг чолғуларида қолаверса созандалар ансамбли ижросида ҳам уз жозибасини йўқотмаган.

Ўзининг бастакорлик ижодини Фарғона-Тошкент ирочилик анъаналари асосида ашула жанрида ҳам оригинал асарлар яратишга эришди. У яратган ашулалар ҳалигача мавқеини сақлаб қолди ва етук ҳофизлар томонидан ижро этилмоқда. “Якка бу Фарғонада”, “Суратинг”, “Ёлғиз”, “Айрилмасун” каби асарлари шулар жумласидандир.

Халқимизнинг маънавиятини ва маданиятини акс эттирадиган бетакрор асарлар, куй ва қўшиқлар яратган ижодкор сифатида ҳозирги ва келажак авлод бастакорлари учун ибрат бўлади.

Муҳаммаджон Мирзаев қашқар рубоби ижроилиги мактаби ҳамда чолғу ижроилигидаги ёрқин услугуб асосчиси сифатида тарихда қолди.

Машхур устоз рубобчи созандаларимиз Муҳаммаджон Мирзаев, Эргаш Шукуруллаев, Аббос Бахромов, Ари Бобохонов. Сулаймон Тахалов, Кобилжон Усмонов, Адҳам Худойқулов, Ҳамидулла Нурматов ва Рифатилла Косимовлар қашқар рубоби сози тарғиботига катта хисса күшдилар. Ушбу буюк созандаларимиз қаторида ўзининг ёркин ижро услуби, ўзгача оханги билан ажойиб куйларимизни халқимиз қалбига муҳрланишида бебаҳо хизмат килган устазода созанда, ўзининг салкам ярим асрлик сермаҳсул ижодий фаолияти давомида ўзбек мусика маданияти тараккиётида, ижроилик санъатининг ривожланишида салмоқли хисса кушиб келаётган серқирра ижодкорлардан бири, ажойиб созанда, Ўзбекистонда хизмат кўрсатган артист, Ўзбекистон давлат консерваторияси “Халқ чолғуларида ижроилик” кафедраси Фаҳрий профессори Тохир Ражабийдир.

Тохир Ражабий ўзбек созандачилик санъатини қўплаб хорижий мамлакатларда ҳам таргиг қилиш баҳтига мұяссар бўлган санъаткордир. У Польша, Венгрия, Чехославакия, Германия, Белгия, Ироқ, Испания, Норвегия каби жуда кўп хорижий мамлакатларда концерт сафарларида бўлиб, яккахон созанда ва ансамбл жамоаси таркибида чолғучи сифатида иштирок этиб, мусиқа ихлосмандларига ўзбек миллий мусиқа санъатини намойиш этди.

У Ражабийлар сулоласи анъанасини муносиб давом эттирган холда, унинг созандачилик фаолияти ҳофизлик санъати билан бойиб борди. Халқимизга дилрабо қўшиқлар тухфа этиш ниятида магнит тасмаларига ёзилган “Гиря”, “Баёт I - II”,

“Ушшоқ”, “Қашқарчай Ушшоқ”, “Чапандози қаландар”. “Сарпарда”, “Насруллои”, “Кучабоғи I - II” каби бир катор ўзига хос оҳангларда ижро этилган ёзувлари мавжуд.

Тоҳир Ражабийни қашқар рубобида ижро этилган куйлари 150 дан ортиқ, эстрада оркестри жўрлигида жаҳон ва Шарқ куйлари 30 дан ортиқ, классик мумтоз қўшиқлари 20 дан ошиқ бўлиб, Ўзбекистон радиосининг олтин фондига муҳланган.

Тоҳир Ражабий иктидори туфайли самараларга эришиб, бу борада ижрочи санъаткорлар вакилларига намуна бўла олди. У нафақат маком куйларидан намуналарни балки, айни пайтда бошқа халқлар куйларини ҳам ўзига хос жозиба ва миллий руҳда талқин этиб келмоқда.

References:

1. А.Фитрат. “Ўзбек классик мусиқаси ва унинг тарихи”. Тошкент. Фан. 1993.
2. Р.Косимов. “Анъянавий рубоб ижроилиги”. Тошкент - 1999 й.
3. Р.Косимов. “Уд”. Тошкент-2002 й.
4. Р.Юнусов. “Фахриддин Содиков”. Тошкент-2005 й.
5. О.Матёкубов. “Макомот”. Тошкент-2004 й.
6. С.Маннопов . “Сунмас наволар”. Фаргона - 2004 й.